

НОВА ЗОРЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Видання Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ. Засноване 7 січня 1926 р. Б. Блаженним мучеником єпископом Григорієм Хомишиним. Відновлене 27 березня 1991 р. Б. ісповідником віри єпископом Софроном Дмитерком ЧСВВ

★ Слово редактора

«До чоловіка грішника зайшов у гостину»

Період від Богоявлення Господнього, коли Церква урочисто святкує таїнство Хрещення Ісуса в Йордані, і аж до Стрітня Господнього є особливим і для священиків, і для вірних. Саме в цей період численні християнські родини приймають у своїх оселях священиків, які приходять благословляти і окроплювати помешкання свяченою, так званою «йорданською» водою. У простих розмовах між людьми можна почути різні думки щодо таких практик: дехто критикує, що священики йдуть на «заробітки», бо отримують за це пожертви; ще інші критикують той факт, що священики залишаються у домах на обід чи на вечерю. Але одночасно є багато людей, які з нетерпінням чекають цього благодатного періоду, коли у своїх оселях приймуть своїх душпастирів. Сьогодні я хочу поділитися декількома думками щодо пережитих душпастирських відвідин.

Святе Євангеліє розповідає нам про різні випадки, коли Ісус відвідував своїх близьких: наприклад, євангеліст Йоан (12, 1-11) говорить про те, що «шість днів перед Пасхою прибув Ісус у Вітанію» і вечеряв в домі Лазаря разом з сестрами Марією та Мартою. Марта прислужувала, а Марія «узляла літру мира зі щирого нардю, вельми дорогого, помазала ноги Ісуса й обтерла їх волоссям своїм». Цей жест Юда розкритикував і сказав: «Чому не продано це миро за триста динарїв і не роздано бідним?».

Ще один уривок з Євангелії (Лк. 7, 36-50) розповідає нам, що Ісус прибув у дім фарисея Симона: «Аж тут жінка, що була грішниця у місті, довідавшись, що він був за столом у хаті фарисея, принесла алябастрову, повну пахоців, плуцинку і, ставши, вся у сльозах, коло ніг Ісуса ззаду, почала обмивати слізьми його ноги, потім волоссям своєї голови обтирати, та й цілувати ноги й мастити пахоцями». Фарисей, господар дому, розкритикував у своїх думках жест Ісуса, а Господь, знаючи його думки і серце й бажаючи його навернення, розказав йому притчу про двох боржників.

Закінчення на стор. 2

Секрет Папи Римського

«Хочу розповісти вам один секрет. Перед тим, як іду на нічний відпочинок чи встаю вранці, я зустрічаюся з українцями... Ваш Блаженніший Святослав подарував мені ікону Пресвятої Богородиці в Аргентині. Я її привіз із собою до Рима. Він повернувся до своєї країни з Аргентини, а я мусив приїхати до Рима... Я щоразу молюся перед цією іконою Богородиці вранці та ввечері і закінчую молитву українською мовою».

Цим поділився Святіший Отець Франциск під час зустрічі з українськими мігрантами в греко-католицькому соборі Святої Софії в Римі 28 січня 2018 року, куди прибув на запрошення Отця і Глави Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава. **Стор. 2**

Благословіть нас, Святіший Отче!

З великою радістю від імені всієї української громади в Італії, Україні та всьому світі я сердечно вітаю Вас у цій символічній українській базиліці Святої Софії в Римі. Ми вітаємо Вас з відкритим серцем, і відчуваємо себе зігрітими батьківською ласкою нашого отця, Святішого Отця, Наступника святого апостола Петра!

Продовження на стор. 2

Митрополит Володимир відвідав громаду села Угорники

У неділю, 28 січня, Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Кир Володимир Війтишин з пастирським візитом відвідав громаду храму св. Юрія Переможця, що в с. Угорники.

Продовження на стор. 2.

Цей тиждень в подіях

4 лютого

Неділя про блудного сина, згідно з рішенням Синоду УГКЦ — це день особливої уваги до в'язничного служіння, яке є пастирською турботою і молитвою за в'язнів, за всіх жертв злочину та за працівників пенітенціарної системи України.

4 лютого

Всесвітній день боротьби проти раку, проголошений «Міжнародним союзом з боротьби з онкологічними захворюваннями» — Міжнародним союзом проти раку або UICC. Мета цього дня в усьому світі — це підвищення обізнаності людей про рак як один із найстрашніших і згубних захворювань нашої сучасної цивілізації.

6 лютого

День безпеки в Інтернеті. З 2004 р. відзначається у другий день другого тижня лютого в більш ніж ста країнах і координується об'єднаною мережею InSAFE/INHOPE, за підтримки Європейської комісії, а також 31-им національним центром забезпечення безпеки в Інтернеті по всій Європі.

Служіння

Пенітенціарне душпастирство УГКЦ

стор. 4

Знаки часу

До християнського психолога — на консультацію

стор. 6

Наше здоров'я

4 лютого — Всесвітній день боротьби проти раку

стор. 7

★ Слово редактора

Закінчення. Початок на стор. 1

Завершив її словами: «*Процятуться її гріхи численні, бо багато полюбила*». Своім прикладом Ісус знову навчає, що треба відвідувати всіх людей, навіть тих, яких вважають грішниками і що саме любов покриває багато гріхів.

Ісус також відвідав Закхея (Лк. 19, 1-10), який був багатцем і головою над митарями. Господь Ісус забажав «очистити» його від гріхів і дарувати йому навернення серця, тому сказав: «*Закхею, притымом злізай, бо я сьогодні маю бути в твоїм домі*». Це той чоловік, що удостоївся особливої ласки — він приймав у себе вдома Ісуса Христа і почув від Нього слова потіхи: «*Сьогодні на цей дим зійшло спасіння*». Інші люди, які бачили, що Ісус зайшов у дім Закхея, почали нарікати і казали: «*До чоловіка грішника зайшов у гостину*».

Всі три згадані євангельські уривки розказують нам, що Ісус в часі свого земного життя відвідував людей, бо його місія була чітка: звіщати людям Царство Боже і проповідувати, щоб люди наверталися, каялися за гріхи свого життя. А за критику з боку фарисеїв Він відповів: «*Здорові не потребують лікаря, лише хворі... Я милосердя хочу, а не жертви. Бо я прийшов кликати не праведних, а грішних*» (Мт. 9, 12-13). Це такі підбадьорюючі слова Ісуса, які нагадують нам, священикам, нашу місію, яку ми повинні виконувати, незважаючи на критику, на яку можемо наразитися: — йти до всіх людей без винятку, відвідувати їх при потребі — і вдома, і на місцях праці, благословляючи та підтримуючи їх у всіх моментах життя;

— звіщати Євангеліє і розказувати про найкращий спосіб життя — з Богом і у Церкві;

— запрошувати до активного життя у Церкві, беручи на себе різні відповідальності, щоб бути допомогою для священиків;

— нагадувати, щоб вірні не пропускали недільних богослужінь та єднання з Христом через часте Святе Причастя;

— заохочувати вірних до очищення гріхів через таїнство Покаяння, переборюючи страх і сором;

— давати вірним духовну поживу — заохочувати щоденно читати Святе Письмо і різну духовну літературу;

— відвідувати хворих і потребуючих, щоб ціла церковна спільнота була готова допомогти і підтримати тих, хто у потребі.

Від імені всіх священиків прагну щиро і сердечно подякувати всім нашим християнським родинам, які так щиро приймали нас у своїх домівках, разом з нами молилися, трапезували, спілкувалися, ділилися своїми сумнівами, радіщами і тривогами. Це були незабутні моменти, які будують всіх нас: вірним допомагають розв'язати будь-які сумніви щодо Церкви і священиків, а священикам сприяють наблизитися до своїх вірних, щоб розділити радіщі і болі щоденного земного життя. Нехай Господь Бог благословить всіх Вас за ваші добрі серця! І не забувайте молитися за Ваших душпастирів.

о. Йосафат БОЙКО, ВС

★ Офіційно!

Прошу Князя Миру, щоб замовкла зброя

СЛОВО СЯТИШОГО ОТЦЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В СОБОРІ СЯТОЇ СОФІЇ У РИМІ

Ваше Блаженство, дорогий брате Святославе, дорогі владики, священики, брати і сестри, я усіх вас сердечно вітаю і щасливий бути сьогодні разом з вами. Я дякую вам за вашу гостинність і за одвічну вірність, — вірність Богові та наступнику Святого Петра, — за яку вам неодноразово довелося платити дорогою ціною.

Той факт, що сьогодні ми зібралися тут у братньому спілкуванні, спонукає нас подякувати також за багатьох тих, кого сьогодні немає поряд з нами, але які стали відображенням люблячого Божого погляду, зверненого на нас. Насамперед я хочу згадати ці три особистості: перша — це кардинал Сліпий, 125-річницю з дня народження якого завершуєте святкувати. Він хотів і збудував цю сповнену світла базили-

ку, щоб вона стала яскравим пророчим знаком свободи в ті роки, коли ви не мали доступу до жодних святинь.

Друга постать — це єпископ Чміль, який помер сорок років тому і похований саме тут. У моїй пам'яті залишається живим спогад про те, коли ще молодим хлопцем я прислуговував йому під час Божественної Літургії. Від нього я довідався про красу вашої Літургії, з його розповідей дізнався про живе свідчення віри, глибоко вистражданої і загартованої страшними атеїстичними переслідуваннями минулого століття.

Третя особа — це кардинал Гузар, який був не тільки отцем і главою вашої Церкви, але й провідником і старшим наставником для багатьох людей.

На шляху вашої римської громади міцним фундаментом є цей душпас-

тирський осередок. Разом з іншими українськими греко-католицькими громадами світу ви чітко передали свою пастирську програму у одному вислові: жива парафія як місце зустрічі з живим Христом. Тут Бог чекає вас, щоб робити вашу надію все міцнішою, бо коли ми зустрічаємося з Господом, все долається надією на Нього. Я бажаю вам, щоб ви завжди черпали тут поживу для земної мандрівки, втіху для серця, зцілення ран.

Я молюся, щоб у серці кожного з вас ніколи не згасала надія, але щоб відновлювалася відвага йти вперед. Дякую вам від імені всієї Церкви, і усім вам та людям, яких ви несете у своїх серцях, уділяю своє благословення. І прошу вас, будь ласка, молитесь за мене.

Благословіть нас, Святіший Отче!

Святіший Отче!

З великою радістю від імені всієї української громади в Італії, Україні та всьому світі я сердечно вітаю Вас у цій символічній українській базиліці Святої Софії в Римі. Ми вітаємо Вас з відкритим серцем, і відчуваємо себе зігрітими батьківською ласкою нашого отця, Святішого Отця, Наступника святого апостола Петра!

Ваша Святосте! Наш народ вважає Вас справжнім посланцем і будівником миру, — миру справжнього та справедливого. Цього миру так сильно прагнуть у нашій країні, яка вже чотири роки страждає від російської

агресії, що спровокувала в Європі найбільшу гуманітарну кризу після Другої світової війни. Це справжня війна, жертвами якої є сотні тисяч загиблих і поранених і яка змусила мільйони людей покинути свої домівки. Це війна, про яку забула міжнародна спільнота, проте вона щодня спричиняє нові втрати, зумовлені збройними сутичками; люди вмирають від голоду і холоду, від жорстокої байдужості з боку сильних світу цього.

Ми вдячні Вам, що пам'ятаєте про наш народ у своїх молитвах, за гуманітарну акцію «Папа для України». Дякуємо за те, що Ви пробуджуєте со-

вість європейського континенту, робите її чуйною до бідних, страждених, мігрантів і жертв несправедливості. Дякуємо за те, що Ви стали для нас посланцем Благості вістки Христа, за те, що проголошуєте спасіння тим, хто відчуває відчай і безнадію. Дякуємо, що відвідали нас тут, у Римі! Сподіваємося, що цей візит є тільки першим кроком, добрим знаком Ваших майбутніх відвідин України!

Благословіть нас, Святіший Отче! Із синівською пошаною, глибокою єдністю та найщирішими вітаннями у Христі —

† Святослав ШЕВЧУК.

★ З життя Архієпархії

Митрополит Володимир відвідав громаду села Угорники

У неділю, 28 січня, Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Кир Володимир Війтишин з пастирським візитом відвідав громаду храму св. Юрія Переможця, що в с. Угорники.

Рано-вранці на подвір'ї храму св. Юрія Переможця наймолодші учасники парафіяльного життя разом зі всією громадою та отцем-парохом Юрієм Труханом радо вітали Митрополита Володимира. Настоятель спільноти запросив Владика очолити

святкову Божественну Літургію, на якій всі спільно мали нагоду подякувати Всевишньому за всі дари та ласки.

Роздумуючи над Божим словом під час проповіді, Митрополит поділився з присутніми своїми думками щодо Христової притчі про митаря та фарисея.

«У цій притчі Ісус Христос застерігає нас, щоб ми не були гордими, зарозумілими, щоб не думали про себе високомірно. Добра і чесна людина ніколи не буде зарозумілою і не буде погорджувати ближніми. Якщо ми справді захоуємо Божі заповіді, молимося, приходимо до церкви, це не наша заслуга, це — Божа ласка», — навчав Владика.

За словами проповідника, усім нам потрібно покори — ми не повинні вноситися понад ближніми. Фарисей провинився тим, що вважав себе праведником та погорджував ближнім: «*Я не такий, як оцей митар*» (Лк. 18, 11). Один Бог знає всі тайни людського серця.

«Може наш брат, сусід, приятель, ворог більше подобається Богові, ніж ми. Ми не можемо осуджувати наших ближніх. Каже Христос: «*Не судіть, щоб вас не судили, бо яким судом судите, таким і вас будуть судити, і якою мірою міряєте, такою і вам відміряють*» (Мт. 7, 1-2), — роздумував Кир Володимир.

Після Божественної Літургії у храмі відбулась гучна розколяда, якою вірні завершують різдвяні-новорічні свята та гучно прославляють народження нашого Спасителя.

Прес-служба Архієпархії.

★ Актуально!

«Українські жінки — дійсно героїні. Дякуймо Богові!» — Папа Франциск під час візиту до собору св. Софії у Римі

Не знаю, чи до кінця кожен вірний нашої Церкви розуміє величність та вагомість події, яка відбулася 28 січня. Вперше на запрошення Блаженнішого Святослава Папа Франциск відвідав греко-католицький прокатедральний собор св. Софії у Римі. На порозі храму його привітали представники молоді, що разом з Папою випустили в небо білу голубку, як символ миру. Приймаючи традиційний коровай, Папа звернувся зі словами привітання до присутніх, подякувавши за запрошення і гостинність та проказавши молитву за мир в Україні. Папа також згадав ситуацію на Сході України і сказав, що бажає, аби «замовкла зброя». «Розумію, що в той час, коли перебуваєте тут, ваше серце б'ється для вашої країни, й пульсує не лише з любов'ю, але й з почуттям тривоги, насамперед через лихо війни та економічних труднощів», — сказав він.

Та найбільше мене розчулив той факт, що Папа Бергольйо згадав про українських жінок, матерів, бабусь.

Папа Франциск говорив про українських жінок, які з мужністю передають свою віру, охрещуючи дітей цією мужністю. «І також сьогодні, добро — а я про це говорю, бо знаю, — яке ці жінки роблять тут, у Римі, в Італії, опікую-

чись нашими дітьми та людьми похилого віку, передають віру в родині, які нерідко є байдужими. Ви ж маєте мужню віру. Українські жінки — дійсно героїні», — сказав Святіший Отець.

«Українська жінка є апостолкою милосердної любові та віри, безцінний носій Слова Божого до італійських сімей, в яких ви працюєте. Ви в найкращий спосіб можете проповідувати Євангеліє вашою працею, вашою терплячістю та ненав'язливою опікою. І коли хтось про вас скаже: «Ця жінка є дійсно доброю! Ось тут ви і виконали свою місію, передавши вашу віру іншим!», — сказав Папа. «Я прошу розглядати вашу працю, важку та інколи малооплачувану, не тільки як роботу, але й як місію: часто ви є єдиною точкою опори для самотніх престарілих людей. Несіть потіху та Божу ласку тим, хто вже на схилі літ готується до зустрічі з Всевишнім», — заохочує Папа.

Роздумуючи над цими теплими словами для наших жінок там, далеко від дому, для яких таке звернення Святішого Отця стало, як ковток води серед пустелі, мені все-таки стало прикро... Пояснило чому. Бо мусів іноземець, аргентинець за національністю, пошанувати, підтримати ту тендітну та слабку жінку-українку, яка нерідко несе на

своїх плечах чи не всі проблеми світу. Таких слів ми не чули ні від наших високопосадовців, які, здається, роблять все можливе, щоб жінка залишала родину і їхала світ за очі. Вона не має такої підтримки нерідко ні вдома, ні в українському суспільстві загалом. І тільки поїхавши в далеку чужу країну, вона відчуває себе насправді поцінованою, а свою працю — важливою.

Хотілося б запитати наших мовців: скільки ще та жінка має ман-

друвати світом, чому не створять такі умови праці для неї тут, вдома? Щоб нікуди не їхала, могла працювати для себе, для дітей, для рідних. Але складеться таке враження, що в тому ніхто не зацікавлений. От і продовжують українки їхати в далекі світи, де їх красу, мудрість, працюватість вміють поцінувати, де вони почуватимуться захищеними й шанованими.

Підготувала Віра БІЛА за матеріалами VATICANINSIDER.

★ Прощі

До Зарваницької Матері Божої

Вже стало доброю традицією для паломників храму святих Ольги та Володимира м. Івано-Франківська — кожного місяця відвідувати святі місця. Організатором поїздок є п. Анна Беліца.

2018 рік ми розпочали поїздкою до Зарваниці, і не дивно, адже це один із двадцятьох найвідоміших у світі Марійських духовних центрів. Зарваницю ще називають українським Лурдом та українським Єрусалимом. Щороку святиню відвідують сотні тисяч прочан. Сюди приїжджають люди не тільки з України, а й зі всього світу, оскільки відчувають у цьому чудотворному місці Божественну благодать, отримують зцілення біля цілющого джерела,

просять заступництва у Зарваницької Матері Божої. Відрадно, що ікона перебувала у паломництві у Ватикані. 15 жовтня 2017 року Папа Римський Франциск благословив корони для ікони Матері Божої Зарваницької. Це копія ікони, яку ще у далекому 1922 році написав художник Петро Холодний. Аби запобігти її знищенню, в період окупації ікону переховували і вона потребувала реставрації.

Під час перебування ікони у Європі наші заробітчани та всі вірні могли помолитися й попросити Зарваницьку Богородицю про заступництво, подякувати за отримані ласки. До слова, у Зарваниці відкрили перший в Україні пам'ятник заробітчанами, на якому зображена постать дівчини, що пла-

че, тримаючи в руках Зарваницьку ікону Божої Матері. З лівого боку біля дівчинки — валіза, справа — камінь, на якому лежить вишитий рушник. На рушнику — пригорща землі, з якої проростає жолудь. Зверху на камені вибиті слова євангелиста Івана: «Щастя — у Господі, бо Він дорога, правда і життя» (Ів. 14, 6).

Прочани, які прибувають до Зарваниці, моляться за кращу долю українського народу, за те, щоб українці не виїздили на заробітки, не залишали дітей та батьків, а працювали на своїй землі. «Вірю, що в скорім часі Україна стане могутньою державою, заробітчани повернуться до своїх домівок і запанує мир та спокій», — наголосив Архієпископ і Митрополит Тернопіль-

сько-Зборівський УГКЦ Василь Семенов 21 січня 2018 року Божого під час освячення води біля чудотворного зарваницького джерела.

Владика очолив Божественну Літургію. Під час проповіді наголосив на великому значенні покаяння. «Покайтесь, бо Царство Небесне близько». Саме цими словами у неділю по Богоявленні Ісус звертається до нас. Пізнаймо через покаяння Божу любов, щоб завдяки їй ми ставали духовно сильними, відчували і любили Бога. Покаятися — означає визнати гріх, поправити своє життя на краще, жити за Божими заповідями та усвідомити, що немає більшого добра для людини на землі, як Божа любов. Любімо один одного, як Бог полюбив нас.

Спільнота «Матері в молитві» церкви свв. Володимира і Ольги м. Івано-Франківська.

★ Виставки

За світлом Різдвяної зорі

З 25 січня по 9 лютого у приміщенні виставкового залу Івано-Франківської державної дитячої художньої школи розгорнуто виставку творів учнів загальноосвітніх шкіл, вихованців художніх студій та мистецьких закладів міста й області. Виставка-конкурс «За світлом Різдвяної зорі» вже втретє проводиться оргкомітетом кафедри образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва та реставрації Навчально-наукового Інституту мистецтв.

Щорічно на виставку-конкурс «За світлом Різдвяної зорі» подаються твори у п'яти номінаціях, а саме: «Графіка», «Живопис», «Декоративно-

прикладне мистецтво», «Скульптура» та «Комп'ютерний дизайн». З кожним роком кількість учасників зростає.

Твори оцінювалися почесним журі — викладачами кафедри образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва та реставрації знаменитими мистцями краю — Петром Прокопівим, Вікторією Плотніковою, Оксаною Мельничук, Вікторією Типчук, Ларисою Сандюк, Володимиром Кіндрачуком, Богданом Бойчуком.

Було відібрано близько 170 творів учасників для експонування у виставковій залі Івано-Франківської державної дитячої художньої школи.

Урочисто відкрила виставку заступник директора Івано-Франківської державної дитячої художньої

школи Ольга Шутка. З привітальним словом до учасників звернулися директор Навчально-наукового Інституту мистецтв професор, заслужений діяч мистецтв України Анатолій Грицан та завідувач кафедри Богдан Бойчук. Привітати солодкими дарунками учасників завітав радник Івано-Франківського міського голови Петро Парипа.

70 переможців виставки-конкурсу були нагороджені грамотами особливого зразка і подарунками, а їх керівники відзначені подяками за підготовку учня-переможця.

Вікторія ПЛОТНІКОВА.
На світлинні: члени журі з кращими роботами.

★ Духовні науки

НАЙСВЯТІШЕ СЕРЦЕ ХРИСТОВЕ — ШКОЛА ЛЮБОВІ

Набоженство до Найсвятішого Серця Христового

(Продовження, поч. у чч. 9-45 2017 р., чч. 1-4 2018 р.)

Набоженство до Серця Ісусового має нас освятити через Його наслідування.

Набоженство до Серця Христового має освятити наші душі, бо хто б стався про освячення своєї душі, той не може правдиво здійснювати цього набоженства. Освячення душі полягає в тому, щоб наслідувати Серце Христове, щоб своє серце уподібнити до Серця Христового. Серце Христове є найвищою святістю, є самою святістю. Хто, отже, наслідує те Серце, той освячує своє серце. І чим більше хто уподібнить своє серце до Серця Христового, тим є святіший. Чуда творити, пророцтва говорити, об'явлення мати — це ще не є святість. Святість полягає в тому, щоб наслідувати життя Ісуса Христа, про що буде ще бесіда в одній із подальших наук. А тепер скажу тільки те, що Ісус Христос не вимагає від нас якихось надзвичайних учинків, наприклад, як воскрешати померлих або творити інші чудеса та провіщати пророцтва, але Христос наказує: «Вчіться від мене, бо Я тихий і покірний серцем». Наказує, отже, нам Ісус Христос, щоб від Нього вчи-

тися чеснот, почавши від покорі і скінчивши любов'ю.

Від якості серця залежить духовна вартість людини.

Людське серце — не лише шматок м'яса, але воно є осідком і мешканням любові та волі. Яка воля і любов, така вся людина. Якщо твоє серце чисте і благородне, то і ціле життя твоє чисте і благородне, а якщо серце твоє, тобто твоя любов, брудна і лукава, то й ти весь брудний і лукавий, і таке саме твоє ціле життя. Як вода перепливає через поклади солі, заліза або сірки, то і вся вода солона, залізна і сірча-

на. І тому Ісус Христос каже: «З серця походить усе зло: нечистота, чужолозтва, кривоприсяги, злодійство, клятьби й усі інші злочини, проступки та гріхи» (Мт. XV, 19). Звідси — ненависті, вбивства, бунти, війни і всі інші злочини. Все це з серця грішного та зіпсутого. З серця, знов, чистого і святого походять гарні вчинки й чесноти.

Всі стани і всі люди повинні зреформувати своє серце згідно із Серцем Ісусовим.

Хай ніхто не бере набоженства до Серця Христового по-світськи, поплотськи або наче якусь побожну церемонію, котра надається лише для жінок або дівчат, а не для мужчин або вчених людей і тих, що займають вище становище і кермують долею народів або держав. Ні! Це набоженство спрямоване до ґрунтовної реформи людства. Воно стосується не лише жінок і дівчат, але передовсім мужчин. Вони мають зреформувати й оновити своє серце і свою волю, згідно з найвищим взірцем правди, справедливості, благородства і святості Серця Христового. Бо тільки тоді будуть з них не тільки мужчины та чоловіки, але й мужі, повні благородних чеснот. Не тільки люди низького стану потребують цього на-

боженства, але передовсім учені, високопоставлені особи та керманічі народів і держав. Якраз багато вчених хоч і закінчили високі школи, хоч і читали великі й учені книжки, але гордістю мають перевернуті голови, а ще більше зіпсуте серце. Їм якраз потрібне набоженство до Серця Христового, їм якраз потрібне набоженство, щоб навчитися правди у правдивій покорі та щоб своє серце зреформувати й оновити на зразок Божого Серця. Якраз керманічі та володарі народів і держав зобов'язані навчитися від Божого Серця правдивої мудрості, бо у Божому Серці, як каже св. Ап. Павло, «укриті скарби мудрості й розуму» (Колос. II, 3). Якраз тому, що могутні цього світу покинули і злегковажили Божу мудрість, її розуміння і значення, блудять у своїй людській мудрості, а замість упровадити мир і добробут на землі, вони спричинили і спричиняють найбільший заколот, ворожнечу, матеріальну і моральну нужду, самолюбство та утиски між людьми. Тут якраз причина нинішньої людської нужди, під якою усі нині стогнуть.

† Григорій ХОМИШИН,
Єпископ Станіславський.
«Парафіяльна місія».

★ Служіння

Пенітенціарне душпастирство УГКЦ

Духовність свята Петра Вериги і служіння в'язням

Улітку 2010 року Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви проголосив Неділю про блудного сина Днем особливої уваги УГКЦ до в'язничного служіння. Цьогоріч цей день припадає на 4 лютого.

Свобода — найцінніший дар людини від Бога. Свобода найбільше розкриває таємницю того, як саме людське єство покликане бути Божим образом і подобою. На жаль, через гріх людина втрачає свободу. Найперше втрачає її внутрішньо. Але може потрапити в неволю навіть фізично. Не лише гріх є причиною втрати свободи: в кайдани в'язали і праведників за віру. У часі випробовування війною, яке переживає тепер наш народ, ворог погрожує і знущується неволею. Христос закликав нас відвідувати в'язнів і за них молитися. Петрові вериги стали для нас цікавим тлом для роздумів.

29 (16) січня Церква встановила свято Почитання оков Св. Апостола Петра в пам'ять про їх чудесне з'єднання. Вони зберігаються неподалік римського Колізею у храмі San Pietro in Vincoli, що означає «Св. Петро в кайданах». Нагадаємо, що це ті кайдани, з яких Св. Петро був чудесно звільнений появою ангела (Діян. 12). За наказом Ірода апостола закували в кайдани в Єрусалимській в'язниці. Вночі явився йому ангел і вивів його на волю. За правління імператора Константина Великого вериги перебували в єрусалимській

церкві Воскресіння Христового. У 439 році єрусалимський патріарх Ювеналій подарував кайдани грецькій цариці Євдокії. Одну частину оков цариця взяла до Царгорода, а другу — послала в Рим своїй доньці Євдоксії, яка з великою побожністю прийняла дар й наказала збудувати церкву Св. Петра в оковах, де згодом поклали кайдани. У Римі були ще й інші ланцюги, якими був скутий Апостол Петро в Мамертинській в'язниці під час переслідування імператора Нерона. Ці кайдани у V ст. Папа Сикст III наказав з'єднати з тією частиною оков, які були подаровані цариці Євдоксії. Коли окови торкнулися одні одних — сталося чудо: обидві частини з'єдналися в один суцільний ланцюг! На згадку цього дива Церква встановила свято Почитання оков св. Петра.

Існує відоме прислів'я: «Тільки раб цілує свої кайдани». Дійсно, християнство численні політ-філософи називали релігією рабів. Імперські можновладці вважали християнську віру зручним знаряддям ефективного поневолення та маніпуляції масами. Ліберали й атеїсти, а також ново-язичники нехтували нею, бо одні прагнули самі вирішувати, що є добре, а що — зле, другі встановили моральні принципи, які накреслювала їх ідеологія,

треті реконструювали релігійні інтуїції або хиби далеких поколінь. Багато хто відкинув віру в Христа через те, що асоціював її не стільки з можливістю змінитися самому, скільки зі старанням змінити Бога.

Метою пенітенціарного душпастирства є супровід людей, які опинилися в неволі, насамперед християн, та допомога в усіх їхніх потребах, щоб вони не втратили зв'язок із Церквою. Душпастир допомагає усім, без огляду на конфесію, ба навіть невірній людині. Хоча в першу чергу він посланий до християн. Священик для в'язнів — свідок, що має повернути їм той дар внутрішньої свободи. Для когось в'язниця стає першим місцем, де душа вперше прислухається до голосу Євангелія. Часом ув'язнення

стає самотнім шансом для навернення і Ласкою Бога, що вириває розкачану душу перед вічними муками.

Численні в'язні переносять неволю через переслідування, без вини. Страждання злочинців у в'язниці також часом перевищують міру зла, яке вони поповнили. Багато в'язнів, потрапивши в неволю, благають Бога про чудо. Проте життя Св. Апостола Петра показує нам, що в одному випадку чудо сталося через ревну молитву Церкви (Діян. 12, 5). В іншому — Петро

добровільно прийняв кайдани, щоб розділити участь Церкви, страждань вірних у часі неронового гоніння. Ця історія була відображена в романі Генрика Сенкевича «Quo vadis».

«Петро, ти носив наче злочинець кайдани, руйнуючи злодіянство ворожі, щоб нам від них визволитися», — поважає нас уривок канону з Утрени свята.

Молитва у храмі San Pietro in Vincoli поглибила моє сприйняття служіння ув'язненим. І повірте, мені прийшлося бути свідком чудес, що сталися у в'язниці.

о. Костянтин ПАНТЕЛЕЙ,
керівник відділу душпастирства
в пенітенціарній системі України
Патріаршої курії УГКЦ
На світлині: кайдани
св. Апостола Петра

★ Молодь і Церква

Європейська зустріч молоді Тезе

Нещодавно у м. Базелі (Швейцарія) завершилось Ювілейне паломництво довіри на землі, організоване спільноту Тезе. Участь у паломництві взяли близько 20 тисяч молодих хлопців та дівчат, серед яких 2800 — українців. Молодь була розселена в гостинних родинах.

У паломництві до Базеля, організованому Молодіжною комісією Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ (голова о. Іван Сас), взяли участь 200 молодих осіб, яких супроводжували 5 священників. Духовно збагачені, насичені новими враженнями і пережиттями, вони повернулися до своїх домівок.

Пропонуємо кілька спогадів та вражень про Тезе, якими поділилися учасники.

Лоланда Янош: «Приємно, що зустрічі Тезе дійсно пристосовані для молоді і йдуть в ногу з технічним прогресом. Приємно, що нас так щиро приймали в прекрасній країні і гостинній сім'ї. Ці зустрічі — не тільки спілкування з християнською молоддю з усієї Європи та з Богом через молитви, пісні і тишу, але й переоцінка цінностей, пізнання самих себе. Після кожної зустрічі залишається помітний слід у наших серцях на довгий час».

Станіслав Таран: «Зустріч у Швейцарії — це мій перший досвід зустрічі Нового року за межами рідної держави. Завдяки чудовій організації як з боку приймаючої сторони, так і з боку Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ, та неймовірно теплій духовній атмосфері колективу паломників та «host family», що приймала нас, я почувався дуже комфортно. Я не лише збагатився духовно, перебуваючи у багатотисячному оточенні людей-однодумців з багатьох країн, а й

отримав унікальний волонтерський досвід на заході такого масштабу, де почувався невеличкою, але водночас потрібною частиною. Також мав змогу поспілкуватися з багатьма цікавими особистостями та відвідати неймовірні місця на території Австрії, Швейцарії, Франції та Німеччини. Тож хочу в черговий раз подякувати Івано-Франківській Архiepархії УГКЦ за ту колосальну роботу, яку вони провели задля організації і підготовки молоді Івано-Франківська до цієї поїздки, за теплу атмосферу, що супроводжувала нас протягом всього періоду паломництва, та щирі молитви, що лунали з вуст наших отців».

Ілона Бекіш: «Тезе — це коли зустрічаються католик, протестант, атеїст, православний, єврей і їм є про що поговорити. Тезе — це коли приїжджаєш в якесь європейське місто і відчуваєш вдома. Тезе — це коли одвічна лотерея — житимеш у спортзалі чи в сім'ї, причому ні перше, ні останнє не зменшує відчуття внутрішнього комфорту.

Тезе — це коли в вагоні метро, трамваю, автобуса Берліна, Риму, Риги з одного боку хтось починає колядувати українською, а інший вагон підхоплює, не розуміючи жодного слова, і всім весело. Тезе — це коли по місту сотні молодих хлопців і дівчат з велетенськими мапами шукають потрібні локації. Тезе — це коли всі моляться на різних мовах, а виходить мова одна.

Тезе, це коли всі посміхаються. Тезе — це коли ти бачиш людей вперше в житті, а відчуваєш, що то «твоя хвиля». Тезе — це коли всі ці тисячі організовані в єдиний злагоджений організм, і усе — силами волонтерів. Тезе — це там, де волонтером можеш бути і ти, роздаючи їжу, збираючи сміття, регулюючи рух людей. Тезе — це десятки націй, що кілька днів живуть у повній згоді між собою, взаємообмінні культурами, досвідів і переживань. Тезе — це коли християнство виходить за межі доктрин, норм, умовностей і стає живим та діяльним. Не судить, не критикує, не розказує, що правильно. Просто приймає кожного як є. І взагалі, про Тезе можна розповісти багато...».

Ірина Попович: «Хочу поділитись своєю радістю. Так, саме нею! Вона переповнює, впевнена, не лише мене одну, але й багатьох, хто побував на зу-

стрічі Тезе-2017! Власне, цього року були розважання над тим, як ми отримуємо, ділимося, надихаємо інших, а Бог надихає і підтримує нас. В житті часом бувають миті, коли нас бере в полон сум і здається, що все втрачає свій сенс. Та Бог про нас ніколи не забуває і посилає промінь сонечка, промінь своєї любові, достатньо лише запросити Його до свого серця, відкрити себе для Господа цілком. Ви знаєте, після усвідомлення присутності Його у власному житті — душа радіє. І ця радість огортає інших.

Ми бачили людей різних національностей, спілкування було не лише словами, але й блиском в очах, теплими і щирими обіймами. Колядки об'єднували всіх... А єдине, що залишилось, — розповісти це вам! Щоб ви не боялися радіти, посміхатися, любити і жити разом з Богом!»

Інформаційний центр
Молодіжної комісії Івано-Франківської
Архiepархії УГКЦ

★ Благодійність

Коли на мить — неначе в казці

Іграшки — це невід'ємна частина життя кожної дитини. Ось згадайте себе... Напевно, у вас була улюблена іграшка — лялька Барбі або улюблений пошарпаний зайчик, а може й ведмедик. Ми могли читати йому казки, розповідати про свої таємниці та мрії.

Іграшки повинні бути у кожного малюка. Дитина з сотні можливих може вибрати лише одну. Саме вона їй сподобалася і запала в душу.

Гуртківці Івано-Франківського обласного державного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді «Літературне краєзнавство» (керівник Вовчук І. І.) при Ворохтянській ЗОШ І-ІІІ ст. та при дитячому кістково-туберкульозному санаторії «Смерічка» виявили бажання провести благодійну акцію «Коли на мить — неначе в казці» для дітей-сиріт і власноруч виготовили м'які іграшки, маючи за мету творити добро для ближнього. До акції долучилися класний керівник 7-А кл. Ірина Несторук з дітками, організувавши благодійний ярмарок. За вилучені ко-

шти учасники придбали солодощі для дітей. Даруючи подарунки, гуртківці вітали присутніх віршами та піснями, що викликало гарний настрій.

Під час роботи було проведено анкетування, в якому потрібно було дати відповідь на запитання: чому потрібно творити добро та чому ви взяли участь у акції?

Ось кілька думок з цього приводу:
«Творити добро потрібно не тому, що так написано в Біблії, бо зробити комусь добро — це насамперед радість для себе самого» (Анастасія Шевчук, 16 р.).

«Чинити добро — це не важко, головне — бажання!» (Софія Парій, 12 р.).

«Коли людина творить добро, то вона стає сильніша і щасливіша» (Єлизавета Садова, 13 р.).

«Я хочу бачити усмішки тих людей, хто цього потребує найбільше» (Тетяна Варзарук, 12 р.).

Зараз можемо спостерігати, як розвинене волонтерство. Це теж добрі справи для людей, які потребують підтримки та допомоги. Чим більше в нашому світі добра, тим менше буде зла.

Іванна ВОВЧУК, керівник гуртка
«Літературне краєзнавство»

★ Новини

В Івано-Франківську пройшов «Молитовний сніданок»

Правильний початок робочого дня — молитовний сніданок разом з народними депутатами Юрієм Солов'єм та Павлом Якимовичем, а також представниками влади області, громадськими діячами та духовенством.

Делеговані Митрополитом Івано-Франківським Кир Володимиром Війтишиним від УГКЦ у сніданку взяли участь о. Йосафат Бойко, ВС, о. Іван Стефурак, о. Руслан П'яста.

Це світова практика — такі сніданки відбуваються на державному рівні у багатьох демократичних країнах світу. Адже управління щодня ухвалюють важливі рішення, від яких залежать долі людей. Й саме наша віра допомагає нам у надважких викликах та випробуваннях. Молитва творить дива, тож дуже важливо всім пам'ятати наші вічні цінності: Бог та Україна — разом.

Вл. інф.

★ Знаки часу

До християнського психолога — НА КОНСУЛЬТАЦІЮ

Хто з нас не переживав важкі муки вибору у поворотних точках життєвого шляху, коли потрібно приймати особливо важливе рішення. Проконсультує нас у цьому християнський практичний психолог, їмость, мати п'ятьох дітей Юлія Атаман.

— Що таке психологічне консультування?

— Психологічне консультування — порівняно новий вид психологічної допомоги. Консультування у психолога не є настільки довготривалим, як у психотерапевта. Розглядаються проблеми, які виникають у теперішньому житті, а не виникли колись дуже давно, наприклад, глибокі травми дитинства. З цим працюють психотерапевти. Психологічне консультування не радить, як вирішити проблему, а з допомогою запитань і різноманітних технік підводить клієнта до прийняття рішень і праці над собою.

Практично це відбувається так: людина приходить і озвучує свій запит, чого вона потребує, що їй не влаштовує, що би вона хотіла змінити, а не знає, яким чином. Психолог за допомогою різних запитань допомагає людині самій знайти вихід із ситуації, що склалася. Іншими словами, допомагає людині бути психологом самій собі, щоб у подальшому житті людина могла допомагати сама собі. Коли людина знайде вихід, то це буде її рішення, а не нав'язана кимось думка.

— Чим християнський психолог відрізняється від світського?

— Християнська психологія зараз тільки розвивається. Кожен християнин має цінності, якими живе і несе їх у сферу, де працює. Я намагаюсь нести християнські цінності у сферу психології. Перед кожною консультацією молюся за свого клієнта, щоб Святий Дух повів розмову так, як хоче Бог, а не я чи та людина. Буває, що люди приходять з такими запитаннями, які не є сумісними з духовними цінностями. Християнський психолог не може вес-

ти людину так, щоб їй було комфортно в грісі.

Коли людина потрапляє до мене, я бачу, що це мій клієнт, що я йому можу допомогти зі свого досвіду християнина. Я не використовую нехристиянські методи. А вони зараз дуже поширені: населенню пропонують тайські, індуські, окультні практики. Тому людям потрібно бути дуже обережними і дивитись, до кого вони йдуть. Ті, хто шукає Бога, кажуть, що хочуть, щоб це було в християнському напрямі. Я спілкуюсь із християнськими психологами з Києва, Львова. Вони постійно поглиблюють свій зв'язок з Богом і живуть, як практичні християни.

— Криза в подружжі... Як її долати?

— Ще у 1917 році в Фатімі в одному посланні Богородиця сказала, що прийде такий час, що диявол буде дуже атакувати сім'ї. Зараз це дуже відчувається. Родини не можуть пережити кризи, тому розлучаються. Дослідження психолога Яцека Пуліковського з Польщі, з яким я спілкувалась, бо була на його семінарі, доводить, що подружжя, яке молиться разом, буде міцним. Достатньо одного спільного «Отче наш» вдень, щоб сім'я не розійшлася. Він наголошував, що молитва може врятувати подружжя. В цьому є відповідь на всі кризи. Якщо в подружжі є криза, то дуже важливо не думати, що винен чоловік (або жінка), тобто той, хто залишив сім'ю і пішов. Треба дбати про особисте власне навернення.

— З якими проблемами найчастіше звертаються родини?

— Дуже поширеною є проблема узалежнення від алкоголю когось із сім'ї. Другою проблемою є невпоряд-

кованість у сексуальній сфері, аборти, порнографія, контрацепція та ін. Жінки, які робили аборти і не покаюлись, не пройшли шлях оплакування чи зі священником, чи з якоюсь спільнотою, не зрозуміли, що вони вчинили тяжкий гріх, а не просто помилку, переживають велику кризу. Такі жінки далі не розвиваються, бо не можуть простити це собі і своєму подрузю, відчути Боже прощення. Якщо чоловік причетний до абарту, то відчувають кризу взаємно.

Також проблеми є і у молодих подружжів пар. Перша криза у подружжі настає з народженням першої дитини, а найбільше розлучень відбувається протягом перших 1, 5 року подружнього життя.

Якщо подружжя не старається йти на поступки, жертви, то через непорозуміння розлучаються. Великою проблемою стало співжиття до одруження і найгірше те, що батьки цьому сприяють. Ми, психологи, бачимо, що нема переходу від зустрічей до весілля. Нема поняття сім'ї, бо вона вже закладена, але без Божої благодаті і благословення. Це заважає будувати здорові стосунки.

— Якщо батьки сваряться у присутності дітей, то останні часто відчувають себе винними... Що робити?

— Потрібно намагатись на емоціях не вирішувати конфліктів. Коли є гнів, тоді потрібно відійти від сварки. В інтернеті є різноманітні техніки, поради, як заспокоїтись. Тоді, коли людина в спокійному стані, можна говорити. В гніві багато говориться неправди. Це ранив подруга. Дуже важко оберегти дітей від сварки. Але діти мають бачити, що батьки також миряться, долають конфлікти, пробачають одне од-

ному. Діти на цьому вчаться, що мама з татом можуть порозумітись, і беруть позитивний досвід.

— Що робити людині, коли в неї депресія?

— Депресії не слід плутати з поганим настроєм, меланхолією. Депресія є легкого, середнього, важкого ступеня. Це психологічна хвороба нашого часу, яка пов'язана з шаленим темпом життя. Діти ростуть з інтернетом, мають забагато інформації, яка їм невчасна. До мене приходять дівчата та хлопці, яким за 20, а депресії вже їм заважають жити, працювати.

Коли в клієнта депресія, психолог працює з його думками. Такі люди часто не сприймають себе, оточення. Дуже багато в них деструктивних думок. Часто причиною є занижена самооцінка з дитинства. Дівчинка повинна правильно сприймати свою жіночність, захоплюватися собою, як дівчиною, а потім, як жінкою. Якщо вона цього не вміє, то потім має конфлікти з хлопцем чи чоловіком. Тому разом з місією «Апостол» ми розпочали школу «Жасінта», щоб допомогти дівчаткам-підліткам віком від 10 до 14 років. Жасінта — дівчинка з Фатіми, яку ми обрали покровителькою і заступницею школи. Вона була проголошена Папою святою у травні минулого року. Застосовуємо казкотерапію, арт-терапію, психологічні ігри та інші техніки, які позитивно впливають на формування особистості. Щоб запобігти жіночим кризам, ми працюємо з дівчатами.

Розмовляла Юлія БОЄЧКО.

★ Церква і медицина

Хто врятує одне життя, той врятує світ

Лікувально-діагностичний Центр святого Луки продовжує допомагати соціально незахищеним людям, щоб вони змогли отримати якісну та безкоштовну медичну допомогу.

Цього разу діагностику пройшов пан Мирослав Криль, учасник бойових дій на Сході України, який свого часу захищав нашу країну в складі батальйону «Айдар».

Нам вдалось поспілкуватись з паном Мирославом.

— Пане Мирославе, кілька слів про себе, де і коли Ви служили?

— Історія розпочалась ще з Майдану, я служив там у восьмій «Афганській сотні» зі своїми побратимами. По завершенні подій, котрі відбувались в Києві, ми цілим взводом відправились у зону АТО, захищаючи Батьківщину в рядах батальйону «Айдар». На той період часу, це був липень 2014 року, нашим командиром був Олег Михнюк, котрий зараз по смертної нагороджений і має звання Герой України.

— Що підштовхнуло Вас до того, щоби відправитись в зону бойових дій?

— Важливо, що я йшов не сам, поруч були дорогі мені люди, на котрих можна було з певністю покластись. Попри те, кожен був добровольцем,

кожен з нас відчув поклик серця — захищати рідну державу, і тут я справді не перебільшую.

Жодного з нас ніхто про це не просив, тим більше не змушував. Було чітке усвідомлення: якщо ми не захистимо східні рубежі України, то прийде час, коли доведеться воювати в центральній частині Батьківщини, а згодом — і на Заході.

— В суспільстві побуває думка, що медицина і Церква не є сумісними. А як Ви вважаєте?

— На мою думку, цьому однозначно бути. Адже Церква, котра покликана дбати про спасіння людини, вибирає правильну стратегію, акцентуючи увагу на соціальному служінні. В той момент, коли Церква виявляє милосердя, допомагає потребуючим, то напевно в особливий спосіб проповідує те, чого вчить Бог.

— Ми зараз знаходимось в Лікувально-діагностичному центрі Святого Луки. Як Ви дізнались про цей медичний заклад?

— Ще наприкінці 2015 року, коли я демобілізувався, до мене зателефонувала моя знайома пані Валентина Казьмірук (вона на той час уже

була головним лікарем ЛДЦ св. Луки) і розповіла мені про те, що нещодавно відкрився медичний заклад при Івано-Франківській Архієпархії УГКЦ. Пані Валентина запропонувала пройти повну діагностику організму, що мені в той час надзвичайно допомогло. Ось приклад того, коли медицина може бути «поруч» з Церквою.

— Будучи на лінії фронту, часто дивлячись смерті в очі, чи не втрачали Ви надії та віри в Бога?

— Можу сказати про це не тільки з власного досвіду, але й зі слів знайомих. Ті, що брали участь у бойових діях, мало не щодня бачили смерть, а найгірше, коли це смерть твоїх дорогих друзів. У той момент усі починають вірити в Бога, щоденно моляться та переконуються, що Господь кожного дня продовжує наше життя. А тому зранку чи ввечері дякували за ще один прожитий день. Важливу роль також відіграли священники-капелани, які завжди нас підтримували, вислуховували, а найважливіше — просто були поруч кожного дня!

Дмитро ДЕМ'ЯНІВ.

★ Наше здоров'я

4 лютого — Всесвітній день боротьби проти раку

Всесвітній день боротьби проти раку проголошений «Міжнародним союзом з боротьби з онкологічними захворюваннями» — Міжнародним союзом проти раку або UICC, що відзначається щорічно 4 лютого. Мета цього дня в усьому світі — це підвищення обізнаності людей про рак як один із найстрашніших і згубних захворювань нашої сучасної цивілізації. Залучаючи увагу до запобігання, виявлення та лікування цього захворювання, можна домогтися гарних результатів, а в деяких випадках — і повного одужання.

Профілактика онкологічних захворювань

Первинна профілактика онкологічних захворювань дозволяє знизити ймовірність розвитку злоякісного процесу на 70-90%.

З кожним роком число онкологічних хворих постійно зростає. Таку тенденцію фахівці пов'язують з різними обставинами: збільшенням тривалості життя, забрудненням навколишнього середовища, шкідливими звичками, гіподинамією, спадковістю та іншими причинами.

Висока смертність від онкологічних захворювань в першу чергу пов'язана з пізнім зверненням хворого до лікаря, коли хвороба вже складно піддається лікуванню. Відзначимо, що досягнення сучасної медицини дозволяють діагностувати і повністю лікувати рак на ранніх стадіях, а також усувати безліч передпухлинних станів. У боротьбі з раком у розвинутих країнах величезна роль відводиться первинній та вторинній профілактиці онкологічних захворювань.

Первинна профілактика злоякісних пухлин

Під первинною профілактикою раку розуміють попередження перед-

пухлинних змін шляхом усунення несприятливих факторів навколишнього середовища, корекції способу життя, а також підвищення резистентності організму.

Первинна профілактика раку здійснюється за такими напрямками:

Онкогігієнічна профілактика. Це комплекс заходів щодо усунення впливу на людину канцерогенних (що викликають рак) речовин. Список джерел канцерогенів досить великий, та в даній статті ми акцентуємо увагу лише на деяких з них. Одним з провідних факторів розвитку онкологічних захворювань є **куріння**. В тютюновому димі міститься більш 3500 хімічних сполук, серед яких — безліч поліциклічних ароматичних вуглеводнів, нітромастичних речовин і ароматичних амінів, що є сильними канцерогенами. За даними медичної літератури, близько 90% раку легень у чоловіків викликано саме курінням. Також куріння сприяє розвитку раку стравоходу, сечового міхура та підшлункової залози.

Розвитку раку також сприяє надмірне вживання **алкоголю**. Так, при систематичному вживанні більш 120 г чистого алкоголю в день вірогідність розвитку раку стравоходу збільшується понад 100 раз! При цьому ризик

розвитку патології істотно зростає при поєднанні алкоголізму з курінням.

Психогігієна. Давно встановлено чіткий взаємозв'язок між психічним здоров'ям людини і злоякісними захворюваннями. Нервово-психічні травми, емоційна пригніченість і депресія підвищують ймовірність розвитку злоякісного процесу в будь-якій частині організму.

Збалансована дієта. У розвитку ракових захворювань важливу роль відіграє характер харчування. Відзначено, що надмірне вживання м'ясних продуктів і смажених страв збільшує ризик появи злоякісних новоутворень. У профілактичних цілях рекомендується збагатити раціон харчування продуктами рослинного походження з високим вмістом вітамінів А, С і Е, що володіють антиоксидантною і онкопротекторною дією.

Біохімічна профілактика. Метою біохімічної профілактики є нейтралізація бластоматозного ефекту канцерогенних речовин за допомогою хімічних та / або біологічних препаратів. Так, наприклад, одним із прикладів біохімічної профілактики є використання спеціальних препаратів для очистки води від забруднень важкими металами та іншими канцерогенними сполуками.

Медико-генетична профілактика. Можливості сучасної медицини дозволяють виділяти сім'ї з несприятливою спадковою схильністю і імунологічною недостатністю, що збільшує ризик появи злоякісних пухлин. Таким людям рекомендується уникати контактів з канцерогенами і вести здоровий спосіб життя.

Вакцинація. Деякі види раку (наприклад, рак шийки матки) розвиваються внаслідок вірусної інфекції. На сьогоднішній день розроблена вакцина від деяких видів вірусу папіломи людини, що викликають рак шийки матки.

Вторинна профілактика

Вторинна профілактика раку являє собою медичні заходи, спрямовані на діагностику передпухлинних станів, а також виявлення онкологічних захворювань на ранніх стадіях, що забезпечує високу ефективність як хімотерапевтичного, так і хірургічного лікування пухлини. Для того, щоб вчасно виявити утворення ракової пухлини, потрібно регулярно проходити профілактичний огляд у фахівців.

Часто люди відкладають візит до лікаря, бо бояться, що в них можуть виявити рак. Але від цього «не піду» проблема не зникає. Доволі часто розвитку онкологічних захворювань можна запобігти, вилікувавши недуги, що сприяють виникненню раку. Та навіть, якщо діагностували рак, то нині прогрес у його діагностиці й лікуванні свідчить про реальні поліпшення у виживанні хворих. Ще недавно половина пацієнтів, яким діагностували рак, помирали, а тепер більша частина з них виживає.

За матеріалами комісії УГКЦ у справах душпастирства охорони здоров'я.

У цей день згадаймо у молитві людей, які хворі на рак, попросімо у Бога ласки зцілення для них. Не забудьмо їх відвідати, підтримати та помолитися разом із ними.

Молитва за недужих

Господи наш, Ісусе Христе! Коли Ти ще жив на землі, до Тебе люди приносили хворих, а часто й самі вони приходили до Тебе цілими громадами, і Ти немічних підводив на ноги, прокажених очищав, сліпим повертав зір, німим — мову, глухим — слух, і всім тяжко хворим давав здоров'я душі й тіла. Поглянь, Господи, у своєму милосерді на мене (цього, цю), хворого Твого слугу (хвору Твою слугиню), (ім'я), і, якщо така Твоя свята воля, поверни мені (йому, їй) здоров'я. Однак якщо здоров'я тіла могло б бути загрозою для спасіння моєї (його, її) душі, а ця недуга є дорогою, яка приведе мене (його, її) до Тебе, тоді благодаттю своєю допоможи мені (йому, їй) з відданістю Твоїй святій волі, терпеливо, без скарг і нарікань, переносити цю недугу. Нехай це страждання буде мені (йому, їй) на відпущення й спокутування всіх моїх (його, її) провин та на зібрання заслуг для вічного життя. І моїм (його, її) життям, і моєю (його, її) смертю хай буде прославлене Ім'я Пресвятої Трійці, Отця, і Сина, і Святого Духа, на віки вічні. Амінь.

Молитва до Св. Перегрини (про чудо зцілення від раку)

Господи Ісусе, стаю перед Тобою таким (такою), яким (якою) я є. Перепрошую за гріхи, жалію за них і прошу: пробач мені. У Твоє ім'я пробачаю всім, що вчинили щось проти мене, і прошу прощення в тих, кого я скривдив (-ла) у своєму житті. Відрікаюся від сатани, від злих духів і їхніх справ. Віддаюся Тобі, Господи Ісусе, повністю нині і навіки. Запрошую Тебе до свого життя, приймаю Тебе як мого Господа, Бога і Відкупителя. Зціли мене, переімени мене, укріпи тіло, дух і помисли. Прийди, Господи Ісусе, захисти мене Найдорогоціннішою Кров'ю Твоюю і наповни Своїм Святим Духом. Люблю Тебе, Господи Ісусе. Подяку Тобі складаю. Я прагну слідувати за Тобою кожного дня у моєму житті. Амінь.

Маріє, Мати моя, Царице Миру, Святий Перегрине, покровителю хворих на рак, всі Ангели і Святі, прошу: Прийдіть мені на допомогу.

Св. Перегрин (Pellegrino) Лазіосі (Laziosi) (1260 — 1 травня 1345) є італійським святым старовинного чернечого ордену «Слуги Марії»

(Ordo Servorum Mariae, скорочено O.S.M.).

Народився святий в Форлі в 1260 році, в багатій родині Північної Італії. Його батьки і майже всі жителі їхнього міста заперечували церкву і були активістами опозиції або анти-папської партії.

Одного разу Папа послав спеціального представника в Форлі з проповіддю, щоб спробувати завоювати серця людей і звернути їх до Бога. Цим представником був майбутній святий Филип Бенітт. Филип проповідував натовпу. Спочатку все йшло добре, і люди слухали. Тоді з'явився

зі своєю бандою хуліганів Перегрин, і вони стягнули Филипа з катедри, потім вдарив його в обличчя. Филип підставив іншу щоку і пробачив його. Перегрин був настільки вражений і сповнений каяття, що повернувся до Филипа і вибачився. Після цього Перегрин не хотів більше йти зі своїми друзями. Він проводить більше часу в роздумах, пошуках віри в Бога.

Одного разу йому явилася Марія і веліла їхати в Сієну. Там він приєднався до Слуг Діви Марії або сервітів. Генералом ордена, який прийняв його, був Святий Филип Бенітт. Там він зробив покаєння за свої гріхи.

Однією зі спеціальних обітниць покаєння була обітниця стояти. Розповідають, що Святий Перегрин не сидів тридцять років, і це призвело до виникнення у нього варикозного розширення вен, яке пізніше перетворилося в відкриту рану на нозі, і в кінці кінців йому поставили діагноз: рак.

Рана ноги Перегрини стала настільки серйозною, що місцевий хірург вирішив ампутувати ногу. У ніч перед операцією Перегрин молився перед образом розп'ятого Христа, і коли він прокинувся, рана була зцілена і нога збережена.

Він прожив ще 20 років і помер 1 травня 1345 року в віці близько 80 років. Перегрин був канонізований 27 грудня 1726 року і був названий покровителем тих, хто страждає від раку.

* 3 життя Архієпархії

Розколяда в Архікатедральному соборі

28 січня 2018 року в Архікатедральному і Митрополичому Соборі Воскресіння Христового УГКЦ м. Івано-Франківська відбулася урочиста Розколяда за участю різноманітних колективів з цілого Прикарпаття.

Розпочався захід з привітального слова Митрополита Володимира, котрий, звертаючись до усіх присутніх, щиро подякував учасникам та організаторам за збереження і підтримку української культури та її традицій.

«Культура є одним із найважливіших, базових елементів нашої держави. Україна славиться своїм великим розмаїттям колядок, щедрівок, Різдвяних народних творів, тому нашим завданням є не загубити скарб, який уже маємо», – зазначив Архієрей.

Першими, котрі виступили, були діти з недільної катехитичної школи «Воскресіння», що діє при Архікатедральному та Митрополичому Соборі.

Опісля милозвучним співом потішили присутніх юні колядники дитячого хору парафії Зіслання Святого Духа міста Івано-Франківська під проводом керівника Олександри Безручко. Наступним був хор «Благовіст» Івано-Франківської духовної семінарії імені священномученика Йосафата. Хор був заснований на початку 90-х років минулого століття, з відкриттям семінарії в нашому місті.

Згодом виступило ще чимало колективів – від наймолодших колядників і до людей старшого віку, котрі подарували мешканцям та гостям міста чудове свято.

Прес-служба Архієпархії.

* Вітаємо!

* * * * *

Парафіяни церкви Пресвятої Трійці с. Клузів Лисецького деканату вітають з днем народження свого пароха

о. Романа БОЯРСЬКОГО.

Дорогий отче! Прийміть найщиріші вітання та слова подяки за Ваше священниче служіння. Будьте щасливі Ви і Ваша родина.

Хай благодать Господня осяває Вас і Ваші шляхи, здійснюються всі мрії.

*Людської шани і тепла Вам зичим,
Достатку, злагоди в родині.
Журба щоб в безвість відійшла,
А радість жила в кожній днині.*

* * * * *

Парафіяни церкви св. Миколая с. Слобідка Більшівцівського деканату вітають з днем народження

о. Ярослава КЛЮСУ.

Нехай Господь зсилає на Вас і Вашу родину своє благословення, а Пресвята Богородиця обдарує ласками і благословить на подальшу пастирську працю для добра рідної Церкви й народу.

На многії літа, дорогий отче!

Ми, парафіяни с. Поділля Веселинівського району Миколаївської області, висловлюємо щиро вдячність нашому душпастирю о. Любомиру Шинкаруку за його ревну працю в Господньому винограднику на наших теренах.

Отець Любомир родом з Івано-Франківщини, у нас працює вже чотирнадцять років. Ми з великою повагою і любов'ю ставимося до нашого духовного наставника. Господь наділив нашого отця багатьма талантами, а тому він ревний у всьому, докладає багато зусиль для розвитку Греко-Католицької Церкви, заснував три парафії, старанно проводить богослужіння, молебні, акафісти, виголошує змістовні проповіді.

Дякуємо Всевишньому Богові, що нагородив нас таким відповідальним священником. Низько вклоняємося мамі нашого отця п. Марії за вихо-

Хай щира молитва несеться до неба
І випросить ласки у Бога для Вас,
Щоб Ви і надалі ті плідні зернини
Завжди засівали у людські серця.
Ми любимо Вас, отче, і просимо Бога,
Щоб Вас хоронив від усякого зла.
А наші сердечні пісні і молитви
Принесли Вам радість на многії літа!

* * * * *

Всечесного отця

Любомира ПАЛИВОДУ

щиро вітають з днем народження парафіяни церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці с. Чукалівка Лисецького деканату.

Щиро вдячні Вам, всечесний отче, за те, що Ви зуміли всі свої почуття, думки і справи спрямувати в русло любові до Бога та ближнього й там віднайти справжнє щастя, відкрити красу віри. Ваша душевна щедрість, доброта, повсякденна турбота про людей, доброзичливість є прикладом для наслідування. Спасибі Вам за переконливі науки, тепло Вашого серця, духовну підтримку, що Ви поруч з нами і завжди готові прийти на допомогу.

Хай невичерпне джерело Божої любові, людська повага зігривають Вам серце і душу, а Всевишній та Матінка Божа тримають Вас під своєю опікою. Дай Вам, Боже, сили і витримки ще довго трудитись на Христовій ниві, засіваючи в наших серцях Божу любов, добро, мир і злагоду.

вання такого прекрасного сина. Дай Вам, Боже, ще багато років життя.

Нещодавно наш отець святкував свій день народження. Ми щиро вітаємо Вас, отче, і даруємо ці віршовані рядки:
*Святе ім'я Вам тато й мама дали
Любити мир — це значить Любомир,
І вже тоді до церкви шлях проклали,
Як Ви хлопчина був іще малий.
В молитві щирій розквітали мрії,
Ісус Христос у Вашім серці жив,
Він укріпив Вас в вірі і надії,
Служити церкві Вас благословив.
В науці Божій Ви здобули сили,
Що кріплять нас і прославляють Вас.
Дай, Боже, щоби Ви прожили
Років до ста з родиною у нас.
Нехай Всевишній Вам дарує сили,
А Матінка Божа на поміч прийде,
Життя хай Ваше охороняє щоднини
Ангел-хоронитель, що над Вами є.
З любов'ю і повагою — Ваші парафіяни.*

* Посміхнись!

* * *

Святий Петро зустрічає чоловіка біля брами раю:

— Ким ти був на землі?
— Футбольним суддею!
— А, знаю вас! Всі ви — продажні!
— Ні, я був чесним! У фінальному матчі Україна-Франція, коли грали на полі НСК «Олімпійський», я за хвилину до свистка за рахунок 2:2 призначив пенальті у ворота України!

— Щось не пригадую такого...
Давно це було?
— Дві хвилини тому.

* * *

Наш парох часто буває в поїздах. І ось одного разу його запитали

про те, що він робить, коли по дорозі його автомобіль ламається. Отець відповів:

— Як що? Виходжу з машини, йду до багажника, покладаю на нього руки і... (всі очікують чогось духовного)... і штовхаю...

* * *

Лікар до космонавта:
— Операція буде важкою, давайте помолимося.

Космонавт:
— Я скільки в космос літав, жодного разу Бога не бачив!

Лікар:
— А я скільки робив операцій на мозку, жодного разу не бачив думки...

НОВА ЗОРЯ — ВАША ХРИСТІЯНСЬКА ГАЗЕТА!

Передплатити газету ніколи не пізно!

Вартість передплати через відділення Укрпошти — 17,28 грн.,
через редакцію — 14,45 грн.

Передплатний індекс — 30072.

Передплачуйте «Нову Зорю», пропагуйте та розповсюджуйте її,
будьте апостолами Господа і Церкви!

До уваги членів Мирянського чину Святого Василя Великого

8 та 9 лютого 2018 р. Б. в церкві Христа Царя по вул. Незалежності, 181 м. Івано-Франківська відбудеться о 18 год. Свята Літургія, а 10 лютого 2018 р. Б. о 10 год. будуть реколекційні науки для сестер і братів Мирянського чину.

11 лютого 2018 р. Б. о 12 год. відбудеться Свята Літургія, на якій будуть облечини, обіти та віднова обітів сестер і братів Мирянського чину. Опісля в актовому залі монастиря відбудуться збори для всіх членів чину.

Обсяг 1,95 ум. друк. аркуш.
Виходить щотижня

Газета віддрукована офсетним способом
Видруковано видавництвом «А-Прінт»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28
тел. (0352) 52 27 37, (067) 350 17 94
a-print.com.ua. Зам. № 257.

Головний редактор —
о. Йосафат БОЙКО, ВС

Заступник головного редактора —
о. Іван СТЕФУРАК

Літературний редактор та макетування —
Людмила ІВАНОТЧАК

Дизайн та верстка —
Оксана МИКИЦЕЙ та Микола ІВАНОТЧАК

Ідентифікаційний код 13641226
Розрах. рахунок редакції: 2600202239794
ПАТ «Кредобанк» м. Івано-Франківськ
МФО 325365

Адреса редакції: 76018
м. Івано-Франківськ, площа А. Міцкевича, 5

телефони: (0342) 52-73-48;

факс 55-24-45

http://novazorya.if.ua

e-mail: gazeta.nova.zorya@gmail.com

1926
1991
2018

НОВА ЗОРЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Видання Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ
Індекс 30072 реєстр. № КВ 112 від 28.09.1993 р.

Роздрібна ціна примірника 5 грн. Наступне число «Нової Зорі» вийде 8 лютого